

Kenen silmin?

30.10.2023 Matti Itkonen

Ihminen kykenee katselemaan itseään sisä- ja ulkosilmin. Hän pystyy tarkkailemaan minänä olemistaan tässä- asemasta tai kuvitteellisesta(ko?) tuossa-positiosta lähtien. Toinen, lähi-ihminen, sen sijaan näyttäytyy aina pelkästään oman tuossuutensa näkökulmasta. Kokemuksensa perusteella kunkin meistä on mahdollista ajatella, että kumppanin ulkokuorisuus viittaa niin ikään sisäisyselementin olemassaoloon. Päättely onnistuu minä-elämyksen pohjalta (jokainen lienee selvillä siitä tosista, että hänessä asuu kehollisuuden lisäksi interiöörisyysulottuvuuskin).

Miten itsen tarkkailu sisä- tai ulkosilmin vaikuttaa niihin sisältöihin, joita esimerkiksi reflektiiviseen omakuvaan luonnostellaan? Millaisten seikkojen kirjaaminen on olennaista itseymmärryksen syvenemisen kannalta? Millä tavoin ja miksi halutaan esittäytyä, ilmetä, muille? Mitkä seikat auttavat toisia käsittämään tuntemuksiani sekä ajatuksiani? Onko olemassa kaksi minää: sisä- ja ulkominä eli minä-minulle sekä minä-toiselle, minä-ei-minulle? Miten nuo erilaiset itseyydet poikkeavat toisistaan? Jos joku väittää tuntevansa itsensä, kenet tai millaisen minänsä hän oikeastaan tuntee? Vai onko hän vain vieras itselleen? Ja mikäli on, niin kuka hän sitten loppujen lopuksi on? Vai onko hän ainoastaan ei-kukaan?